

Beszámoló

Örömmel jelentem, hogy az elmúlt évben sikerült megvalósítanom tervezett célomat. Megírtam a *Tejszobor* című kisregényt, amely remélhetőleg még az idén, a romániai Előretolt Helyőrség és a magyarországi Fialat Írók Szövetsége közös kiadásában megjelenik. A tizenöt rövid fejezetre osztott lírai próza egy szerelem történetét beszéli el, a kezdetektől a lezárás utáni utóregzésekig. Az egyes szám első személyű elbeszélés a gyerekkor felvázolt emlékképeivel üti meg az alaphangot, majd két ember egymásratalálását kísérli meg feleleveníteni, váltakozó idejű narrációban. A közeledés és az eltávolodás útjait mondatokban követi le, hol a legegyszerűbb eszközök segítségével, tárgyilagos visszaemlékezés formájában, hol túlfeszített metaforákban, szókövületekbe préselve.

A kisregény megírásakor a szubjektív prózanyelv lehetőségeivel játszottam el, az álmok és emlékek személyes hangvételtől a tárgyilagossáig menő önelemzésig kiterjesztve a skálát. Eleinte két hangra terveztem a narrációt, és több műfajt is kívántam ötvözni benne (levél, vers, monológ, párbeszéd), de a több síkú elbeszélés lényegét összesítve és letisztázva végül leegyszerűsítettem a létrejött szövegkollázst, és egy koherensebb szövegtest létrehozására törekedtem. Mivel még sosem dolgoztam novellánál nagyobb terjedelmű prózán, ez a folyamat egyszerre jelentett számomra örömet és kihívást, és nagyszerű tanulságokkal gazdagodtam az írás terén. Az ösztöndíj egyfajta nyomatékot biztosított ennek a kísérletezésnek, így nem csak hozzá való kedv volt, hanem tétje is: elvégre szavamat adtam arra, hogy valamivel behatóbban fogok foglalkozni ezalatt az év alatt, s ennek látszataként egy kötetet ígértem.